

ANNO DOMINI DCCCXX.

SALOMON

CONSTANTIENSIS EPISCOPUS.

NOTITIA HISTORICA.

(Apud Canisium, Spicilegii tom. II, pars II.)

Constantiensis episcopus illustri prosa-
erat; a parentibus Sangallensibus mo-
imaldoque tunc temporis abbati commen-
di a teneris annis studiis incubuit; cum
teris condiscipulis doctrinarum profecti-
sone præceptore longe præiret, invidia
monachi, Notkerus aliique, ipsumque
irri ægre ferentes summo odio sunt pro-
mque vellet monasterium Sangallense
que sine cuculla ingredi, ipsius æmuli
a fraudem detegentes» ab ingressu pro-
ntaverunt ea ratione quod insolens foret
ntrare intima monasterii, noctu præcipue,
monachali habitu. Postulavit Salomon ut
nonachalem indueret dum intra claustra
tur, exueret vero dum abiret: renuebant
ipsi semper infensissimi, lupum ovino
dum reprehendentes. Divinam plane sen-
plexus abbas postulata concessit ut si
Salomon crearetur abbas Sangallensis,
nico, sed monacho et fratri subderentur;
i monasteria a canonicis regi solita; sic
s, sic etiam Hartmultus fuerunt Sangal-
bates, quanquam canonici. Sic legitur
robadae: post Salomonem metuere fra-
alienam manum traderentur; regendi
abbatibus sæcularibus, quemadmodum
omon. Quanquam autem ferretur in eum
n Notkeri, Rutuperti, Tutilonis odium, ni-
archicapellanus Ludovici Pii electus est:
ro dum gratia polleret apud imperato-
wangis et Campidonensibus canonicus
est. Cum Bernardus Sangallensi abba-

lia sese abdicasset, Salomon ejus vices subiit, im-
pellente Hattone Moguntino, ejus laudes car-
minibus suis inseruit. Vix octodecim menses mo-
nasterio præfuerat, cum ad episcopalem sedem
Constantiæ fuit evectus, an. 893. Episcopus duode-
cim abbatias nihilominus regebat, pro more his
temporibus solito; pari enim abbatiarum numero
gaudebat Hatto, Moguntinus præsul. Triburiensi
concilio anno 895 adfuit et subscripsit Salomon;
deinde Romam petiit indeque Pelagium martyrem
Constantium episcopum in sarcophago auro et
gemmis decorato transtulisse ferunt 919. Carmina
quedam edidit ad Dadonem amicum; quin sint
ipsius dubitare non licet lectis his versiculis:

Eximie antistes, has accipe, Dado, salutes
Conscripta tristi a Salomone tuas.

Tristitiæ causa fuit mors intempestiva fratris
quem unice adamavit.

Hic baculus lasso, fuit hic medicamen et ægro:
Istic dum viguit nil mihi triste fuit.

Fuit ille hujus nominis tertius abbas Sangallen-
sis, ut probant versus forsitan a Tutilone ipso con-
scripti in ejus laudem, ob dona amplissima San-
gallensibus collata.

Tertius hic hagiæ Salomon dat dona Mariæ,
Tertius hic almo Salomon dat munera Gallo.

Obiit anno 919. Habebatur autem «vir fortuna-
tus, prudens consilio eloquens et valde liberalis.»
(Vita Notk., c. 15.)

SALOMONIS

CONSTANTIENSIS EPISCOPI

VERSUS AD DADONEM EPISCOPUM.

(Apud Canisium ubi supra.)

incipit prologus sequentis operis.

Trine Deus, genitor, sate, spiritus alme,
tum simple, quem simplum regula trine
m monstrat, fideique expostulat ordo;
rsone triplant, substantia simplat,

C Da votum cordi, sermonibus instrue linguam,
Cymbala labrorum concede ut recta loquantur;
Fac me velle bonum justequè implere cupitum;
Imbue corda fide, spem dona, confer amorem;
Que tria cui dederis, nil habet hic non prohibitis.

Sed quod postremum ponit catalogus horum,
Hoc majus reliquis testatur Apostolus esse (*I Cor.*
Utpote qua cassus non participaverit ullus [xiii];
Cœnam, quam nato regi rex fecit opimam (*Luc. iv*);
Et qua multimodi sceleris commissa teguntur
(*I Petr. iv*);

Qua sine vel largitor opum, vel passio si quem
Insignem reddit, frustratus merce carebit (*I Cor. xiii*)
Astipulatur huic Christi sententia verbo,
Qua de mandato scribæ dans dogmata primo,
Si præcepti, inquit, magni vis pondera nosse,
Affectu toto Dominum devotus amato,
Viribus ex cunctis, animaque hunc dilige tota.
Dilige cognatum procurans temet ut ipsum (*Matth.*
Jussio quæ compar cognoscitur esse priori. [xxii].
His in mandatis pendet lex, atque prophetæ.
En ratione Dei nihil est quod sit par amori.
Et pia virtutes dilectio possidet omnes.
Quid plus? possidet omne bonum possessor amoris.
Nec locus est meriti, si deest dilectio cordi.
Dicere jamque decet quod prologus ista figuret,
Qui nunc claudatur, quia plura loquenda sequuntur.

VERSUS SALOMONIS EPISCOPI.

Dado, Pater celebris, speculum, via, lumen et orbis,
Discrete antistes, venerande vicarie Christi,
Nauta, gubernator, populorum pastio, pastor,
Qui mihi causa manes lujusque occasio scripti :
Per quem cœpit opus, ejus dulcedine ductus
Virtutum species, et nomina trina notavi ;
Cujus amore quidem præfatio lactat amorem ;
Bina parum tangens, plus concionabar amore.
Nec contentus eram semel hoc iterare vocamen ;
Crebrius id libuit vinclo constringere versus
Ut quod mortales aptat, jungitque Tonanti,
Alterutrum societ sincero fœdere nosmet.
Junge tuum cor, sancte, mihi, mentemque sacer-

[dos.

Quod cupiam, precor, ipse vells, mea concipe vota ;
Corpore si nondum, sensu coeamus in unum.
Quamquam si fieret, si se.... hora potestas,
Utque a me facies nebulas tua....
Credo quidem, nec vana fides, cum complice vultu
Nos contemplamur, cum mutua lamina famur,
Plurima pars æstus, quæ cor obnubilat intus,
Exturbata fugit, mentique aurora resurgit,
Parenthesis ut hæc subito subrepsit orsa.
Crede meis..... non hoc incuria gessit,
Sed divisa tui causa est sententia, frater.
Namque pedem refero ; quæ cœpi dicere, dico.
Si nos Omnipotens aliquando acciret in unum.
Sæpe quod optavi nunc opto, optavero certe,
Dulcius hoc cunctis argenti aurique talentis,
Bombice et gemma, blattis, eborique fuisset ;
Ut solareris, varia est cui causa doloris.
Et quæ litterulis virtutum nomina finxi
Edoctus de te possem cognoscere plane,
Qualiter alta fides valcat divellere montes,
Atque maris medio pelagique immittere fundo :
Quid divina velit, vel quod dilectio fratris,
Qua spe suspensus semper caelestia sperem,
Casibus in mundi quæ me patientia firmet :

A **Libra qua pendam, veniant si prospera forsan.**
Quisquis tecta sui concivis viderit uri,
Ipse modo simili credat sua posse cremari.
Est opus, est, inquam, caute perpendere causam
Si Domini depicta domo, primordia sumpsit,
Littera Tau (*Ezech. ix*), nobis impingens signa sa-
Nec desit fronti quod nos, o, subtrahat hosti : [lutis ;
Linea quem cingunt, medium pertransiit urbis
Hierusalem, dans signa gementi, sive dolenti,
Qui gemit atque dolet Domino signatus adheret.
Sic in monte sedens Salvator dixerat ipse :
Felices qui nunc lugent, quia gaudia luctum
Qui citius transit, posthæc æterna sequentur
(*Matth. v*).

B **Si risus fletu mercandus creditur esse,**
Est nobis flendi nimium concessa facultas.
Hinc atque inde satis subrepunt aspera nobis.
Nec simplex mortis facies, nec singula damna,
Sed sicut Sapiens, seseque sequentia cernens,
Contra insensatos orbem pugnare (*Sap. v*) fatetur,
Doctor Gregorius quod tangit taliter orsus :
Corda prius hominum turbantur, post, elementa.
Jura igitur restat nos ut simul omnia cœdant,
Quæ male sunt vitiis nostris servire coacta.
Juste pro Domino vitiatus dimicat orbis,
Ut peccando homines quia se læsare priores,
Ulciscens semet contra illos ipse duellet.
Cælum, lympha, solum, neonon et cætera, rerum
Ordine cum proprio temerata lege recedunt,
Pro Domino pugnant, qui nos hoc more flagellat.
C **An non peccatis, pagane natio gentis,**
Quæ mundus fecit, vastans mortalia, vincit ?
Hostibus, ecce, Dei qui censebamur amici,
Tradimur in prædam : Joseph fera pessima mandit,
Israel Allophylos, Jacobos gens ethnica maestat,
Ingenuos maledicta cohors Chananaea triumphat,
Libertos olim servilis factio cædit. [refutat :
Ferre canis pretium (*Deut. xxii*) templo lex prisca
Nunc canis ipse domum Christi spurcissimus intrat ;
Dat necibus plebem, vulgo res, ignibus sedem ;
At mensam Domini sacram manus impia scindit ;
Tractat pollutus sanctorum pignora lactus ;
Ecclesieque pecus peregre transducat abactus ;
Non miseret patris, nulla est miseratio matris.
Transfigit natum feritas ante ora parentum.
D **Nec natam redimit, quod mater funera plangit,**
Junior, atque senex, lactens puer, atque puella,
Alter in alterius moribundi cœde volutant.
Instant Italides spoliatae civibus urbes,
Ac desolati demptis cultoribus agri,
Campi cæsorum siccatis ossibus albert.
Jam, puto, tot vivi non sunt quot morte perempti,
Illorum vatis dicamus congrua verbis (*Virg. II Æn.*)
Ante quidem summa de re statuisset Latinos
Si vellent, fuerat, melius, non tempore tali
Cogere consilium, eum muros obsidet hostis :
En quo perduxit miseros discordia cives !
Sæpe malum hoc illis, si meus non læva fuisset ;
Intestina loqui populorum prælia possent.
Dicunt quippe sues sese mordere solentes,
Ad se mordendum dentes excire luporum.

ia nunc gregibus vix porrigit incluta tellus,
vire prius de cuius et ubere pauper
ævit, sano dum res stetit integra regno.
nus electum vas Christi scribere Paulum,
ore delectat, vel si mordere vicissim,
strum (*Gal. v*) vobis ne fors consumptio sitis.
oris intuitu, tunc mentis cernite visu.

l apostolicus Laurentum sermo ruinis:
se primum civili lite furentes.

urico objecti solvunt commissa furori.

o quidem regnum contra se schismate scissum
uitur, domuique domus superimminet ultro
(*Matth. xii*).

m, terra meant, sed firma hæc famina perstant.
rater, dic, antistes, dic, sancte sacerdos,

istare nequit regnum per dissona se par,
sint divisio metuenda pericula nobis?

imes habitare (*Psal. cxxxii*) domum Psalmista
, Sulpiti (ne Gallus id audiat) afflor: [notavit,

sunt nostrum, quorum mens tendat in unum.
rdant omnes, præsul, comes, atque phalanges,

ant inter se concives, contribulesque:

a turba strepit, machinantur et oppida bellum.

non cognatos etiam discordia pungit?

cat in Martem frater, concurrere fratrem

aitat, sævitque animis ignobile vulgus.

a legirupis certant mortalia pugnis:

es aliis faciunt nil rectius illis,

defensores patriæ populique fuisse

ant, aliis constant occasio litis.

tuorum patres sedabant seditioes,

u posteritas acuens exaggerat iras,

populi cum sit dissectio talis,

sic divisum credis consistere regnum?

mus æternas, indulgentissime rector,

i, Christe, tibi, meritosque sacramus honores,

non, ut meruit, voluisti perdere mundum,

quippe reis deberas æmere pœnam,

os portando, vis ad meliora reverti,

ut pœniteat, quæ quis peccata patrarat.

ue diu, res si qua diu mortalibus ulla est,

us, atque datum mire transegimus ævum.

Itanne unquam, vel hoc contingere quisquam

cat? num tale aliquid aut fama susurrat?

dem populi, tam multæ denique gentes,

rum multis tot discurrentibus annis,

) In eo jam sum ut mihi liquere pronuntiem,
susplicabar, hos Salomonis versus, quibus
lem regni Germanici deplorat, Ludovicum
à filium respicere. Obiit Arnolfus anno 900,
quo Ludovicus puer in regnum constitutus
ait noster Herman., et quidem septennis, ut
ad Marianum, regis verius umbra. Nec enim
m ejusmodi ab interregno quidquam distat;
hæc verba volunt, *Principe destituit*, etc.
dixerat, col. 564, vers. 32.

stibus ecce. Dei qui censebamur amici,
sumur in prædam, etc.

urorum irruptiones designat, quas illi crude-
as exercuerunt annis 901, 903, 904 et sequenti-
it est a Reginone, Sigeberto, aliis proditum.

A Immunes regis habuisset tempora pacis.

Israel una tribus, quam trivit fusca Canopus,
Cum pes lacte solum manans, et melle teneret,

Undique per gyrum ducens ex hoste trophæum,

illos occidens, ast illos censibus urgens,

Postquam divinæ contempsit fœdera legis,

Irritatque Deum, manuun per facta suarum,

Accidit interdum, Domino plectente reatum,

Ut rex defuerit, dux illi nemo fuisset. [te tribunis,

Nec mora; quos vincens subjecerat ante [tribulis for-

Vincitur ex illis, servi vit et ipsa tributis.

Tunc Ammon, Madian, Moab, Amalecita, Philistim,

Illius audaces culpa, vel crimine fortes,

Cædentes cædunt, spoliantes exspoliarunt.

Insuper et destræ..... stirps vulnere Judam

B Fulminat hinc Judas: Benjamin fortiter instans,

Fratribus excisis, dum trudit flumina sanguis.

Non mirere, Pater, si conviciamur acerbis

Litibus et pugnis, si motus ferveat orbis,

Sed mage mira putes quo non sint funditus omnes,

Et tribus et populi funesto Marte perempti,

Ah! cum non habeant, qui *fac*, vel *desine*, dicat.

Regia si turmis esset prælata potestas,

Non adeo temere fluitaret mobilis ordo,

Discola nec tantum struxisset factio cladis,

Nec mala conantes eadem, factisque replentes,

Præmia sive thronum sinerentur adire proborum.

Plura quid his dicam? Desunt ubicunque regentes,

Disciplina cadit: huic et contraria surgit,

Absque timore quidem nihil esse loquuntur hono-

C Barbaries quæsitæ domi, censuque coacta [rem.

Christicolum populis, cum rex non dirigit ipsos,

Infra tecta capit censumque eruore reposit.

Principe destituit multos nos tempore languor

(450) Infantilis adhuc perfungens nomine regis.

Ætas nec pugnae est habilis, nec legibus apta,

Cui Deus indulget regnis, sceptroque potiri;

Sed tenerum corpus, seræque ad fortia vires

Despectum propriis generant (*Eccli. x*), atque hosti-

Quam vereor, quam sæpe revolve..... [bus ausum.

Illius eulogium, qui, vae! portendere genti,

Supra quam juvenis staret dominatio regis,

Asseruit: quod summa Salus avertat ab illa

Gente, salutari quæ fonte renascitur illi,

Qui Rex, et Dominus, qui scitur et esse Sacerdos,

Qui nec principium, nec finem percepit ullum,

D

Et nescio an non fabulam de Hunnis, quos pleri-
que eisdem Hungaros putavere, spectent sequen-
tia ibid.:

Ferre canis pretiam templo lex prisca refutat,
Nunc canis ipse domum Christi apurissimus intrat, etc

Diserte autem Italiae calamitates deplorat ibid.:

Instant Italides spoliatae civibus urbes.

Ubi quam incredibiliter debacchati Hungari, vide
Annal. Fuldens. F. an. 900. Simul civilia Lam-
berti, Berengarii, et Ludovici Bosonis filii, bella
notat:

Intestina loqui populorum prælia possent, etc.

Hæc omnia ætati Salomonis, tertii hujus nominis
Constantiensis episcopi, convenient. CAN.

Cujus regna chao, præcellunt jura diebus.
 Si non absurdum cuiquam, vel forte molestum
 Esset, in hoc sapido vellem sermone morari,
 Et novus interpretes quiddam mœrore levando,
 Quod nusquam legi de me proferre legenti.
 Omnis in antiquum qui credit.... dierum.
 Subditur haud juveni talis devotio regi
 At vero gentes stulte simulacra colentes,
 Cum sibi constituunt alicujus imaginis icon,
 Subdunt se juveni per inania signa regi.
 Regem.... noviter sic constituenti
 Nobis per juvenem veniat benedictio regem.
 Hæc ego commentus, scriptis non derogo sacris.
 Sit rata, quam sapiens proclit narratio, codex
 Exemplum nobis, authentica scriptio ponit,
 Monstrans non nimium juvenili ætate dolendum.
 Srenuus annorum Josias rex fuit octo {IV Reg.
 [xxii),
 Cum primum regno iungi cepisset avito:
 Firmatus vero sensu solidatus et ævo.
 Indeptus plenis maturum robur ab annis,
 Zelo ferventi studuit servire Tonanti,
 Instaurat templum, comitque ornatibus ipsum,
 Ordinatur officium, divinatione dicatum,
 Lege monet populum, instigat flere reatum,
 Scandala dimovit, lucos excindere jussit,
 David iter vadit, Domino constanter adhæsit.
 En quo profecit qui pusio regna capessit!
 Quis, rogo, nunc juveni debet diffidere regi?
 Dummodo cuncta regens Rex regum dirigat ipse.
 Sincerus certe Samuel (I Reg. iii), Danielque (Dan. C
 [xiii) Prophetæ,
 Essent ætatis pueri cum forte minoris,
 Judicium senibus decernunt, jusque (Senibus) ge-
 [rontis,
 Quædam verba metu posui, solamine quædam,
 Ut quem sollicitet formido, spes animaret.
 Æstus hi tales, quos profert pagina præsens,
 Turboque commisceas diversis casibus omnes.
 Ossa mini siccant, sensum mœrentis obumbrant.
 Accidit et crebro, stupidus cum talia tracto,
 Ut sicut Nonnus scripsit, felixque sacerdos,
 Hieronymus noster, sanctus, sapiensque magister,
 Interdum proprium fiat mihi nomen oboltum (obli-
 Et mens fusa foras, ipsum me deserat intus: [tum),
 Tunc post liminio deserta cubilia longo
 Regrediens..... proprii nova dogmatis hospes.
 Quid tu? panis abest æque nec pocula præsto
 Nec focus ardet ibi, nec lectus sternitur ægræ,
 Esurit, atque sitit, suffert et nudula frigus:
 Quid faciat? quo se vertat? quis panset egenam?
 Flet, gemit, et lacrymat, singultit, mussat, et hæret.
 Omnia tentati compunctio subvenit ipsi,
 Tali suggestu compellans sana dolentem:
 Nocte fores media tandem pulsantur amici,
 Si sit dormitum, vox pernix excitet illum,
 Ut lassus terno recreetur pane viator (Luc. xi).
 Nec tibi, crede, negat, tantum prex sedula poscat
 Insuper et lympham largus tibi porrigit ultro,
 Qua quis potata sitiens non sitiet ultra (Joan. iv).
 Hic facis, ut tantum formides frigora quantum

A Aut numerum lupus, aut torrentia flumina ripas.
 Nec petit argentum, pretium nec postulat ullum.
 Qui dare sponte docet, gratis quod pœccitur offert.
 Hæc pia mens tristis librans consulta sororis,
 Mel super atque favum hunc talem retur amicum,
 Et pulsare fores, aditus jam quærere servet,
 Ejus et eloquiis aures aperire fruendis
 Eia age, rumpe moras, delectat pergere, dicit,
 Sed quia non proprio satis est confisa paratu,
 Astruit ecce palam sese ductoris egenam,
 Pergere nec quoquam per semet posse fatetur
 Ergo viæ ignaram sustenta, præsul, alumnam,
 Lapsantique manum ductricem porige, quæso.
 Teste, loquor, Domino, potis est quem fallere nemo.
 Quod non pictoris ludo, nec more poetæ,
 B Fuco fallendi quorum lex traditur uni.
 Alter habet juris poesim componere mendis:
 Sed quod verba notant, illud præcordia clamant;
 Scribit quodque manus, scriptum mens obtinet
 [intus.
 Questibus internis suffragia quærto Patris.
 Pandens quanta premunt, manifestans quanta la-
 [cessunt,
 Et pondus proprium, quem lassans mergit in imum,
 Erectum statuat (Rom. xiv), cui standi robur aban-
 [dat,
 Cœlipeta insonuit sancto quod Apostolus ore,
 De me profiteor: Revera nescius error
 Obnubit mentem, crebro fallitque videntem.
 Nonne videns fallor? cernens et visibus orbor?
 C Pauli voce loquor, quid agam non sentio plane,
 Ignorans operor, quod non intelligo factor (Rom. vii).
 Verser ut in mundo fragile nunc utile duco (Phi-
 [lip. i).
 Ut quidam sedem, quod fessum concutit orbem;
 Cogit et officium me iungi plebibus alium,
 Et fratrum propriam curis postponere curam,
 At plerumque subit, quæ sic intentio dicit:
 Mundum linque, vaca Domino, sectare quietem,
 Tecum disce habites, inimicas desere lites;
 Nutat enim mundus, fallax et labitur orbis.
 Si tu mundanas vis sustentare ruinas,
 Involvent rapidis fors te ruinosas ruinis.
 Nititur in vacuum qui perdit ad ultima nisum.
 Ambo salvari si tu, mundusque nequitis,
 Erue vel temet: nam solum evadere refert,
 D Quam perisse duos æque discrimina passos.
 Huc ades, antistes, his interponere iudex.
 Hæc est summa quidem, quod cepi scribere pridem:
 Pontifices, regem, quamvis populosque dolerem,
 Acrior hæc memet semper mea cura remordet.
 Nam me plus æquum, quam quemlibet arbitror
 [aurum;
 Vulnera plura gerens, medicinas expeto plures,
 Otia, sectari, strepitumque relinquere mundi,
 Me lex illa monet, laribus quæ mentis inhæret;
 Hanc contra pugnat (Rom. vii), quæ membris in-
 [dita constat.
 Heu mihi! quam duro solet hæc superare triumpho
 Captivans miserum peccati lege ligatum.
 Invalidæ legi sis, o patrone, favori.

Per te devincat per se quæ vieta laborat.
 Et simul ambiguum de binis effice certum,
 Consilium ut sapiens dubitans Susanna capessens
 Evadat mortem jam libera per Daniele(m) (*Dan. xiii*).
 Vis, potes, et nosti conservis auxiliari ;
 Cui pater ille domus peregre frumenta profectus
 Dispensanda dedit, nec gazas condere jussit,
 Ubertim binis quas contulit ipse talentis (*Matth.*
 [xviii].

Dicite quæ lacrymis dolitum sit funus Abelis,
 Divide, dispensa, profer, largire ministra,
 Quod tibi divina corban descendit ab aula.
 Hoc heros mandat, data dans dare dapsilis optat :
 Quanto plus dederis tanto plus danda mereris.
 Area cluit dando, vacuatur et ipsa negando,
 Quia sua derivat soli sibi flumina servat.
 Hæc exhortando, non te sunt dicta docendo.
 Quippe theoretice quem Spiritus imbuit arte.
 Arvum jam sitiens, de te desiderat imbres,
 Eloquii pluvia squalentia complue rura.
 Disciplina patris mihi sis, compassio matris.

. OR.

Mathitæ fido præsens didascalus esto,
 Annuat Omnipotens, qui cæli sustinet axes,
 Atque gravem vasta terram sustentat abysso,
 Ipse tua ut suppar virtute diutius utar,
 Vivere sitque meum, quod te scio vivere sanum.
 Funde preces Domino pro me, mi frater, id oro
 Et plebi totæ sit prex tua fultio vitæ.
 Dum fruor hac vita, vitali vescor et aura,
 Dum sensus sapiunt, dum linguam . . . manebunt, C
 Te meditor semper, te rumino voce frequenter,
 Jugibus et votis, habitare palatia lucis
 Te, tibi me juncto, Jesum precor esse. Valetio.
 Hic in calce rogo claudens hoc . . . sigillo,
 Ut vinclo fidei, quo vos me stringere novi,
 Nostrum Hathonem, vestrumque ligetis eodem,
 Et qualem vobis me corde valere velitis ;
 Talis ei sitis et plus, quia plura valetis ;
 Quos vobis fibos, et quos habeatis amicos.
 Ad nostram oro fidem per vos ducantur iidem.
 Nos vobis equidem ritu faciemus eodem
 Nobis cencordes, ad vos convertimur omnes,
 Servantes legem fidei nihilominus ipsi.

(451) *Carmina Salomonis episcopi ad Dadonem episcopum.*

Eximie antistes, hac accipe, Dado, salutes,
 Conscriptas tristi a Salomone tibi.
 Sicut lætorum fueras pars ante meorum,
 Sic nunc tristitiæ pars, Pater, esto meæ.
 Gaudenti congaudere, et cum flente dolere (*Rom.*
 Scriptio quam dictat, Tarsigena imperitat [xii],
 Tempore transacto damnum generale querendo
 Quædam conscripsi, præsul amande, tibi.
 Obliqua dolui mundum vertigine ferri,
 Mistim diversa explicuque mala.
 Poscens consilium de te, mi chare, malorum,
 Singula disserui, quæ fuerant oneri.
 Causas multorum sed me nunc obsidet unum,

A Et diversorum me peto fasce premi.
 Dum frater vixit, quidquid me durius ursit,
 Insinuans illi hoc levius habui.
 Hic mihi portus erat, mens huc mea se referebat :
 Cum mare jactaret, meque salum quateret.
 Hic baculus lasso, fuit hic medicamen et ægro.
 Istic dum viguif, nil mihi triste fuit.
 Esto, jam fuerit ; sed cum fuit ille, subegit :
 Cum perpessus eram, nil patiens fueram.
 Quis dat aquam capiti, cui presto est causa dolens
 Cui plorare quidem, multaque flere libet [di,
 Dicite quæ lacrymis dolitum sit funus Abelis,
 Cum protoplasti hunc genuere mori.
 Quos luctus, Adam, vel quam das, Eva, querelam,
 Cum qui plus placuit fratre necatus obit ?
 B Amplius ipse quidem defunctum lugeo fratrem :
 Nam vice suscipitis progeniem sobolis.
 Seth vobis veniens fletus deteraserat omnes (*Gen. iv*) ;
 At semel amissus non venit ille meus.
 Ipse Jacob luxit (*Gen. xxxvii*, quod Joseph obisse
 Quamlibet undena stirpe cluat genitor [putavit,
 Ast mihi quæ lacrymis est flenda ereptio fratris,
 Benjamin nullus cui superest alius ?
 Rachel (*Jerem. xxxi* ; *Matth. xxi*) docta doce mea
 [me contraria flere,
 Quæ consolantes spernere mæsta soles.
 Eligo lege tua solamina sumere nulla :
 Hoc ululatu omnem continuare diem.
 Rex David planxit, pulcher quia natus obivit (*II*
 [Reg. xix] ;
 C Seque insectantem flet genitor sobolem.
 Hic nisi quod libuit nunquam mihi funditus egit,
 Et, quamvis bini, mansimus unus homo.
 Quæ volui, voluit ; quæ non, hæc ipse rejecit.
 Quo mihi huic similis inveniendus erit ?
 Si pater hunc flesti, qui sceptrum tollere regni,
 Cum vita tibimet sæpe ferox cupiit ;
 Istum quo planctum digne quo perstrepo luctum,
 Qui plane omne suum maluit esse meum ?
 Pro me sponte suam qui vellet ponere vitam,
 Se morti tradens, me superesse volens.
 Ut legitur (*Ezech. i*) Litteris animalibus esse beatis,
 Si starent oculi ante, retroque mihi :
 Tot non sufficerent, quantum mihi flere liberet,
 Quamlibet intra me flumen et esset aquæ.
 D Hieremiæ sancti me deploratio libri
 Corde tenus tangit, utque propheta gemit.
 Ecce querelosis sit fas mihi dicere verbis,
 Dixit ut arctatus, Christe, sophista tuus.
 De me magnificos (*Thren. i*, 15) tuleras sanctissimi
 Et teris electos cum ditione meos. [me cunctos,
 Ipse ideo plorans lacrymarum duxero lymphas,
 Solator longe quod mihi factus abest.
 Sum vir ego certe, qui jam contemplor abunde,
 Cernens ærumnam pauperiemque meam.
 Hic volo, quem scribit, quemque ipse Theologus
 Ad me solandum ponere versiculum. [addit,
 O tua sancta satis, Domine, est miseratio grandis,
 Quod non consumpti falce (*Apoc. xiv*) metente
 [sumus.

(451) In ms. codice deest titulus.

Rhetoris eximii sed fabor vocis Severi :
 Imperitare mihi quin doleam nequeo.
 Hæc eadem posuit prædictus famina scriptor,
 Martini sacrum commemorans obitum.
 Discipuli Paulum narrantur plangere vivum (Act.
 Ex his disjunctus cum petiit pelagus. [xx].
 Plangitur anæ magis disjunctus vortice mortis,
 Qui pelagus petiit, quo. . . non rediit?
 Qui revocare valet te, pro te, Lazare, deflet (Joan.
 Ergone jure gemit; qui revocare nequit? [xi].
 Turba beatorum Messiae discipulorum,
 Cum se prædixit vadere, mæsta fuit.
 Hæc inquit, dicens: scio vos existere tristes (Joan.
 Sed vobis multum proderit ire meum. [xvi]:
 Si sic discipuli Jesu sunt mæstificati,
 Cum sibi profuerat hic quod ad alta meat:
 Cui multum periit, quod frater charus abivit,
 Creditur hæc lacrymis posse carere genas?
 Jam solare, Pater, me, te precor indigus, æger,
 Lassum (Isa. i.) ut sustentas, vox jubet alma tibi.
 In sortem cecidit tibi met plaga climatis austri (I
 Deves, qui fugiet, pane cibare tuo. [Reg. xxx],
 Ad te confugio, pastum partire misello
 Panis egestate ne moriatur inops.
 Causa mihi restat, quæ... cor turbine sanat,
 Funere fraterno, qua relevabor ego.
 Illud cum recolens... animæquior exsto,
 Quod, cum migrarat, pontifices aderant;
 Cum quibus ipse suum pertractans sæpe recessum,
 Res discessuri ordinat ipse sibi.
 In mundum ut venit, sic nudus pene recessit,
 Qui præ se misit omne quod hic habuit.
 Cumque diuturno coquerentur membra camino,
 Ultima vix tenuis hæserat osse cutis.
 Tum igitur veterem deponens martyr hominem,
 Cælo reddiderat, quod Deus inde dabat.
 Hanc dixi causam mæstij lenire querelam,
 Quam me fraternus cogit habere obitus.
 Insuper hoc certe, quod Patres constituere,
 Quos Dominus junxit, quando beatus ille;
 Denique commoti tractare pericula mundi,
 Casu quem œrunt, cautius incipiunt.
 Tunc sanxere diem fieret quæ septima fratris,
 Omnes perficere cum prece si agape (452).
 Sic cum veniret quæ lux tricena maneret,
 Ritu consimili hæc statuere cali.
 Annus utque diem circus revocabit eundem,
 Rursus agunt precibus hoc pietatis opus,
 Præsul cum reliquis et tu reminiscere fratris,
 Cui vivens fudit, tuis et ille fuit.
 Pectore sincero nos tamet amavimus ambo,
 Unice confusi exstitimusque tibi.
 Ambo germani te poscimus auxiliari.
 Hoc mihi succurris, si memor ejus eris:
 (453) Salomonis episcopi Tetrastichon, quo car-
 men Waldrammi mittit ad Dadonem episcop.
 Hic tibi scripturam præsul, subjungo legendam

A Quidam (454) suspirans qua mea damna gemat.
 Qui, cum mærorem ferret mihi plaga recentem,
 Primum condoluit, cumque gemente strepit.
 Post hæc humanæ proponens debita vitæ,
 Me sufferre monet quæ toleranda manent.
 Tu quoque sic facito, mihi par per utrumque mane-
 Post fletum tandem me, rogo, fac hilarem. [to.
 (455) Versus Waldrammi ad Salomonem epi-
 scopum, quos Salomon ad Dadonem mittit.
 Planctus Rachelis (Jerem. xxxi) plebs mecum lu-
 [geat omnis,
 Et velut ob Joseph, Israel ipse dolet (Gen.
 [xxxvii].
 in campo Magedon (Zach. xii) fuerat eum luctus
 [Adrammon.
 B Josias migrat (II Paralip. xxxv): sic modo flere
 Convenit ecce mihi cujusdam voce profari, [juvat.
 Cui dolor, anxietas, mæror et intus erat (Ovid.).
 Carmina qui quondam studio florente peregi,
 Flebilis, heu! mæstos cogor inire modos.
 Ecce mihi lacerae dictant scribenda Camœnæ;
 Et veris elegi fletibus ora rigant.
 Quis, rogo, non luget? quis se plangere coerces?
 Cum qui lætitiæ amplificabat abest.
 Qui faciem placidam reminisci quiverit illam,
 Non lacrymas fundens, nonque dolore madens?
 Nobilis, ingenuus, primas, mediocris, egenus,
 Luctu communi, hunc flet ab orbe rapi.
 Vera manent certe quæ scribit canna poetæ,
 Qui cum perspexit acria mortis, ait:
 C Aspera conditio, et sors irrevocabilis horæ,
 Quam generi humano tristis origo tulit.
 Cujus quod sequitur lauta ratione politum,
 Ut relegas, Domine, hic libet inserere.
 Ecce hoc triste nefas nobis genuere parentes,
 Cæperat unde prius, hinc ruit omne genus.
 Primus Abel cecidit miserando vulnere cæsus,
 Ac fraterna sibi....
 Post quoque Seth obiit, sub Abel vice redditus
 [isdem,
 Et quamvis rediit, non sine fine fuit.
 Quid Noe memorem laudatum voce Tonantis:
 Quem gravis arca tulit, nunc gravis arca premit.
 Sic quoque Sem, et Japhet justissima proles,
 Sancta et progenies, tale cucurrit iter.
 D Quid patriarcha Abraham, vel Isaac, Jacob quoque
 Cum de lege necis nemo solutus adest [dignos?
 Melchisedech etiam Domini sacer ore sacerdos,
 Job quoque, seu geniti sic abiire sui.
 Legifer ipse jacet Moses, Aaronque sacerdos,
 Alloquioque Dei dignus amicus obit.
 Successorque suus, populi dux inclytus Iesus,
 Quos legitis libris occubere patres.
 Quid Gedeon, Samson, vel quisquis in ordine je-
 Mortem sub Domino iudice nemo tulit, [deus,
 Israelita potens David rex, atque propheta,
 Est situs in tumulo cum Salomone suo,

(452) Forte, cum precibus agape.

(453) In ms. deest titulus.

(454) Waldrammum intelligit.

(455) Huc pertinet iste titulus, qui in ms. perpe-
 ram primo carmini additus est: Versus Waldram-
 mi ad Dadonem episcopum a Salomone missi.

Ianiel, Samuel Jonasque beatus,
 sub pelago, stat, modo pressus humo.
 clave Petrus, primus quoque dogmate Pau-
 ris celsæ animæ, corpora terra tegit. [Ius,
 ab humano cui nullus major habetur
 ptista potens, ipse Joannes obit.
 Eliasque hoc adhuc spectat uterque,
 tus ex homine est, et moriturus erit.
 stor ovans cito surgens Christus ab umbris;
 ia natus homo est, carne sepultus humo,
 o non moritur, mortem gustante salute?
 ro me voluit sic, mea vita, mori.
 id hinc facimus, quod declinare nequimus,
 ùhil auxilii possumus esse rei?
 s, gemimus, sed nec prodesse valeamus,
 i adest oculis, est neque fructus opis.
 orquentur, lacerantur corda tumultu:
 ari extincti, flendo cadant oculi.
 atur amor, nec jam revocatur amator,
 xque jam repetit, quem petra mersa tegit.
 ergo omnes alia regione locandi,
 s ad patriam, quos peregrina tenent.
 rende Pater, ne casu... esto...
 une flere decet, quem paradiscus habet.
 bel omnipotens, non possumus esse re-
 [belles,
Deum contra est illius acta dolens.
 re sumus figmentum, et spiritus inde est:
 ubet hinc imus qui sumus ejus opus.
 e solamen (*Joan.* xvi) quod scis spondere
 [creantem:
 qui credit non morietur (*Joan.* viii), ait.

suspicor Valtrannum esse qui Argentora-
 niscopus, quem Regino scribit obisse an.
 schius *Baldramum* vocat; verum hæc hæc hæc
 affirmari non debet; neque tamen pmitti,

A Spondet adhuc etiam, nullus cui detrahat unquam:
 Quæ duo deprecant, ut sibi danda sciant.
 Si duo de vobis (*Matth.* xvii) votis concordibus,
 [aiens,
 Implorant aliquid, hoc Pater ipse dabit.
 Si possint rari Domino præstante mereri,
 Quæ precibus poscunt; quid numerosa queunt.
 Turba sacerdotum, monachorum corpus inerme,
 Nonnæ eum vidua, pauper, inopsque phalanx,
 Clerus eum vulgo, vilis cum divite summo,
 Cum majore minor, cum puero senior?
 Commendant animam Jesu cum questibus ipsam
 Fratris Germani, Domine beate, tui.

*Distichon Salomonis, quo sequens carmen ad
 Dadonem mittit.*

B Rursus, sancte Pater, tua me dilectio cogit
 Scribere doctiloqui verba perita viri.
*Versus Waldrammi (456) ad Salomonem,
 quos Salomon ad Dadonem misit.*
 Esto virile decus, patienter vince dolores,
 Quod non vitatur, vel toleretur onus.
 Talis erit populus, qualem te viderit esse,
 Deque tua facie plebs sua vota metit.
 Denique Job natos septem uno triste sub icetu
 Amittens, laudes rettulit ore Deo.
 Femina bis felix pia mater Machabæorum,
 Natos septem uno funere læta tulit.
 David Psalmigraphus cum natum amisit amatum,
 Mox tumulo posuit, prandia festa dedit.
 C Hæc girata manu, necnon percensita censu,
 Fors incerore tuum, domne, levant animum.

Scio quam in hoc genere conjecturæ blandiantur
 et quam blande quoque fallant; velim nil nisi cer-
 tissimum affirmare. De Dadone nihil adhuc eruo.
 CAN.

ANNO DOMINI MCCCCXX.

WALDRAMMUS

ARGENTINENSIS EPISCOPUS

NOTITIA HISTORICA IN WALDRAMMUM.

(Gall. Christ. tom. V, pag. 787.)

magnificæ sanctitatis, » ut loquitur Wym-
 m, obtinuit ab imperatore Arnulfo, sive
 m duce, ut alibi vocatur, Novientensem
 m, e qua mox depulit Hartmannum abba-
 ue successorem dedit Helmerium mona-
 eujus gratiam habetur in chartario hujus
 ri præceptum ejusdem Arnolphi, datum anno
 is septimo, hoc est anno circiter 894, in quo
 nmus noster memoratur. Sedit anno se-

D quenti in consilio Triburiensi, ac post decem annos
 defunctus est, ex Chronico Regionis ad an. 905 in
 hæc verba: « Per id tempus Waltrammus Strasbur-
 gensis Ecclesiæ, et Luidelmus Tullensis Ecclesiæ
 præsules, migraverunt a sæculo, quibus successerunt
 in pontificali cathedra Obertus in Strasbur-
 gensi civitate, et Drogo in Tullensi. » Et hoc
 quidem anno, ut idem Regino scribit, rex urbem
 Strasburgensem adiit, et episcopum ac plebem